

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Det foreliggende lovforslag indebærer visse ændringer af den nugældende lovtekst, der skal muliggøre en ønskelig udvikling med hensyn til de formål, der kan tilgodeses ved fordelingen af musiklovens midler.

Efter vedtagelsen af den seneste ændring af musikloven (L 333 1986) er kompetencen til anvendelsen af de midler, der står til Musikrådets disposition, henlagt endeligt til Musikrådet.

I forslaget genfremsættes det i folketings-samlingen 1983-84 fremsatte, men ikke vedtagne forslag om, at Kulturministeriet på linje med de kommunale/amtskommunale tilskudsydere skal godkende landsdelsorkestrenes budgetter; en videreførelse af den nuværende ordning, hvorefter ministeriet ikke har indflydelse på udgifternes størrelse, er vanskeligt forenelig med det gældende totalrammeprincip.

Ved lovforslaget søges der tilført musikområdet forøgede midler, der tillader opretholdelse af de kvalificerede igangværende aktiviteter og en videreudvikling af musiklivet, således at Musikrådet har ansvaret for, at disse formål tilgodeses i en balance, der er i samklang med de retningslinjer, der kan udtrages af lovforslagets bemærkninger og Folketingets behandling af lovforslaget.

En tidligere fremsat tanke (L 333 1986) om en ændret byrdefordeling inden for musikområdet mellem staten, amterne og kommunerne er opgivet; efter en nøjere vurdering af den nuværende faktiske byrdefordeling må man anse netop musiklovsområdet for mindre egnet som udgangspunkt for sådanne overvejelser. Skønt loven ikke pålægger amts- eller primærkommuner at yde støtte til musikformål, ydes der rent faktisk af disse i vidt omfang støtte ud over, hvad musikloven forudsætter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt.

(Lovforslag nr. L 177).

Siden 1978, da det af finanspolitiske grunde blev besluttet at udsætte bygningen af en fast forbindelse over Storebælt, har der været foretaget yderligere undersøgelser og vurderinger af projektet. For hovedparten af disse og regeringens overvejelser på dette grundlag er der givet Folketinget en redegørelse den 17. april 1985.

Det videre arbejde førte frem til en politisk aftale af 12. juni 1986 mellem regeringen og Socialdemokratiet, hvori såvel udformningen som den organisatoriske ramme om en fast Storebæltforbindelse blev fastlagt. Aftalen er kendt og medfølger i øvrigt lovforslaget som bilag.

Det anlæg, som nu foreslås gennemført, omfatter - ligesom det i anlægsloven fra 1973 omhandlede anlæg - såvel en jernbaneforbindelse som en motorvejsforbindelse.

Det bestemmes imidlertid til forskel fra 1973-loven, at anlægget skal udføres i 2 etaper, således at jernbaneforbindelsen påregnes at være driftsklar med udgangen af 1992, medens motorvejsforbindelsen forventes at være færdig med udgangen af 1995.

Medens anlægget over Vesterrenden som tidligere udføres som en fælles lavbro, der dog bygges i 2 etaper, giver etapeopdelingen sig for Østerrendens vedkommende udslag i, at der nu udføres separate anlæg for jernbane og vej. Jernbanen udføres i tunnel, medens lovforslaget åbner mulighed for at udføre motorvejsforbindelsen over Østerrenden enten som en højbro eller som en tunnel. Det vil afhænge af de videre undersøgelser, om projekt for begge alternativer skal føres frem til at kunne udbydes i licitation. Navnlig vil arbejdet med projektet til jernbanetunnelen give et godt erfaringsgrundlag til vurdering af dette spørgsmål.

Allerede under arbejdet i midten af 1970'erne med projektet til dette anlæg blev der rejst spørgsmål om, hvorvidt det ville være nødvendigt at udføre motorvejsforbindelsen med seks spor som bestemt i 1973-loven. Udviklingen i trafikens omfang vurderes nu således, at det vil være tilstrækkeligt at udføre forbindelsen med fire spor. På dette punkt er der således tale om en kapacitetsmæssig ændring i forhold til 1973-loven.

Beslutningsgrundlaget er i forhold til 1973-loven suppleret på et afgørende punkt, nemlig med hensyn til sikring af vandmiljøet i Østersøen. Det bestemmes nu i lovforslaget,